

Kiączyn

Wieś szlachecka, parafia Kaźmierz. Gniazdo rodowe rodziny Awdańców używającej przydomek Skóra, która w XV w. przyjęła nazwisko Obornicki.

Lit.: SHGWpol. II, s. 165-167;

[1580] Własność Feliksa Jaktorowskiego, trzymającego trzech poddanych: komornika oraz 2 osadników [Pawiński, s. 16].

[1619] Własność *Wielcynskiego*. Pobór od 2 osadników i trzykołowego młyna (po 24 gr od koła); w sumie 4 fl 12 gr [APP, Tabela Poznań 2, k. 21v].

[1662] Tabela nie podaje liczby dymów [Bibl. Kórnicka PAN, rękopis BK 360, k. 5].

[1710] Podatki pobierano od jednego dymu [Bibl. Kórnicka PAN, rękopis BK 360, k. 33v].

[1780] Wieś miała 10 dymów płacących po 15 gr podymnego [APP, Tabela Poznań 1., k. 18].

[1788] Podatki płacono od 17 dymów [Magazin für die neue Historie und Geographie, Bd. 22, Halle 1788, s. 38(59)].

[1789] Własność Święcickich. Dochody szacowano na 2211 zł 10 gr 7 den. [APP, Tabela Poznań 6, k. 191v-192].